

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance d'Orléans (Frankrike) den 12 augusti 2013 — CA Consumer Finance mot Ingrid Bakkaus m.fl.

(Mål C-449/13)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

(2013/C 313/20)

Rättegångsspråk: franska

— upphäva tribunalens dom av den 6 juni 2013 i mål T-515/11, ogiltigförklara det omtvistade beslutet i den del klagandens överklagande av granskarens beslut av den 25 augusti 2010 avslogs och förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance d'Orléans

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktas mot det beslut som meddelades av sjätte avdelningen vid Europeiska unionens tribunal i mål T-515/11, i vilket tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenumnd varigenom avslaget på klagandens ansökan om gemenskapsregistrering av varumärket "INNOVATION FOR THE REAL WORLD" bekräftades.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: CA Consumer Finance

Svarande: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, född Savary, Florian Bonato.

Överklagandet bygger på följande tre grunder:

1. Tribunalen har åsidosatt artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009⁽¹⁾ genom att inte på ett korrekt sätt fastställa omsättningskretsen och hur medveten denna är. Varorna säljs uteslutande till personer som är verksamma i branschen och som är mycket väl medvetna om hur reklamsloganer används.
2. Tribunalen har vidare åsidosatt artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 genom att tillämpa ett för strikt kriterium för att avgöra huruvida det sökta varumärket har särskiljningsförmåga. Tribunalen har särskilt missförstått den vägledning som getts i nyligen tillkommen rättspraxis, särskilt i mål C-398/08 P, Audi mot harmoniseringsbyrån.
3. Tribunalen har slutligen åsidosatt principerna om likabehandling och god förvaltning, vilka är grundläggande vid tillämpning av EU-rätten. Den omständigheten att harmoniseringsbyrån har registrerat sloganer med samma uppbyggnad som innehåller ordet "INNOVATION" bör beaktas, även om dessa beslut inte är prejudicerande.

Klaganden yrkar därför att den överklagade domen ska upphävas och att det ska fastställas att sloganen "INNOVATION FOR THE REAL WORLD" har särskiljningsförmåga.

Tolkningsfrågor

1. Ska parlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal⁽¹⁾ tolkas så att kreditgivaren ska lägga fram bevisning för att denne fullständigt och korrekt uppfyllde de skyldigheter som åligger kreditgivaren när ett kreditavtal upprättas och verkställs och som följer av den nationella lagstiftningen genom vilken direktivet införlivades?
2. Utgör parlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal ett hinder för att det förhållandet att kreditgivaren fullständigt och korrekt har uppfyllt sina skyldigheter endast styrks med en standardklausul i kreditavtalet där konsumenten uppger att kreditgivaren har uppfyllt sina skyldigheter och som inte styrks av de handlingar som kreditgivaren har lagt fram och som lämnats till konsumenten?
3. Ska artikel 8 i parlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal tolkas så att nämnda direktiv utgör ett hinder för att kontrollen av konsumentens kreditvärdighet endast görs utifrån de uppgifter som konsumenten uppger, utan att dessa uppgifter faktiskt kontrolleras med andra uppgifter?
4. — Ska artikel 5.6 i parlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal tolkas så att kreditgivaren inte kan ha gett de förklaringar som konsumenten behöver om kreditgivaren inte i förväg har kontrollerat konsumentens ekonomiska situation och behov?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

— Utgör artikel 5.6 i direktiv 2008/48/EG ett hinder för att nämnda direktiv ska tolkas så att de förklaringar som konsumenten behöver inte endast ska framgå av den information om avtalet som nämns i kreditavtalet, utan att kreditgivaren uppräftar en specifik handling?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, s. 66).

Överklagande ingett den 12 augusti 2013 av Donaldson Filtration Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 maj 2013 i mål T-396/11, ultra air GmbH mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (ombud: N. Siebertz, M. Teworte-Vey och A. Renvert, Rechtsanwältinnen)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och ultra air GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som meddelades av tribunalen (andra avdelningen) den 30 maj 2013 i mål T-396/11 och följaktligen ogilla ultra air GmbH:s talan om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden den 18 maj 2011 i ärende R 374/2010-4, och

— förplikta ultra air GmbH att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför följande grunder för överklagandet:

1. Ingen bedömning av invändningen om rättsmissbruk som allmänt rättsinstitut

Tribunalen har i det omtvistade beslutet gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att den, i strid med domstolens praxis, inte har fäst avseende vid att en invändning om rättsmissbruk som allmänt rättsinstitut, vilken innebär att det får och ska göras en bedömning i det enskilda fallet, även ska beaktas när det gäller gemenskapsvarumärken. Tribunalen har i stället begränsat sig till att slå fast att förfarandet enligt artikel 52.1 a i förening med artikel 56.1 a i

förordning nr 207/2009 (¹) omfattas av allmän talerätt och har således inte bedömt de åberopade särskilda omständigheterna i det aktuella fallet.

Härmed har tribunalen förbisett att lagstiftaren visserligen har utformat ogiltighetsförfarandet enligt artikel 56.1 a i förordning nr 207/2009 på ett sådant sätt att det omfattas av allmän talerätt men att detta inte hindrar att det görs en prövning av en invändning om rättsmissbruk såsom allmängiltigt rättsinstitut, vilken även ska beaktas i gemenskapsrätten.

Det faktum att uppenbart ogrundade ansökningar utesluts innebär nämligen inte att det införs en skyldighet för sökanden att aktivt bevisa att det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad och det leder således inte till att talerätten inskränks genom införande av vissa ytterligare villkor. Det som vidare talar för att en invändning om rättsmissbruk ska beaktas inom ramen för artikel 56.1 a i förordning nr 207/2009 är att lagstiftaren har utformat ogiltighetsförfarandet på ett sådant sätt att förfarandet inleds genom en ansökan och att det, närmare bestämt, inte är möjligt att ex officio ogiltigförklara ett registrerat varumärke.

2. Ingen bedömning av de faktiska omständigheterna i det enskilda fallet

Eftersom tribunalen lämnade klagandens invändning om rättsmissbruk såsom allmängiltigt rättsinstitut utan avseende gjordes det ingen bedömning av de särskilda omständigheter som i förevarande fall låg till grund för att ansökan från ultra air GmbH om ogiltigförklaring av varumärket "ultrafilter international", CTM 001121839, var uppenbart ogrundad.

Sökanden, ultra air GmbH, avsåg nämligen att själv använda det omtvistade varumärket och därvid, genom att medvetet vilseleda omsättningskretsen, dra nytta av det angripna varumärkets renommé och skapa det felaktiga intrycket att bolaget har en anknytning till klagandens föregångare, som är känd.

Tribunalen har inte heller gjort en tillräckligt ingående prövning av den roll som verkställande direktören i ultra air GmbH — såsom sökande i förfarandet om ogiltigförklaring av varumärket "ultrafilter international", CTM 001121839 — spelade. Verkställande direktören ska, under den tid han var verksam hos klaganden, ha varit ensam och personligen ansvarig för registreringen av det varumärke som han nu angriper. Alla handlingar som ingetts i registreringsförfarandet till styrkande av att det angripna varumärket var etablerat har framlagts av verkställande direktören personligen, varvid en del av handlingarna till och med utfärdats av honom, och de har hela tiden varit i hans besittning.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) (EUT L 78, s. 1).